

UVOD

Japan, „zemlja itlazećeg sunca“ jedna je od najrazvijenijih zemalja sveta. Ovu reputaciju često prate čuvene priče o japanskoj ekonomiji u čijoj osnovi zapravo leži priča o japanskom menadžmentu, koji zauzima počasno mesto među ostalim menadžment konceptima u međunarodnim okvirima.

ISTORIJA JAPANA

Japanska država je prema predanjima nastala u osmom veku pre nove ere, bila je to robovlasnička država. Sredinom sedamnaestog veka Japan je proterao sve strance sa svoje teritorije i za svet ostao izolovan punih dvesta godina. Sredinom devetnaestog veka ukinuti su feudalni odnosi, nakon čega je nova vlada izvela krupne reforme u oblasti obrazovanja ali i šire.

Japan kao vojna sila nije imao veće uspehe, utvrdio je da je rad ono što odgovara Japancima, kao što junaštvo odgovara ruskom, diplomatija engleskom, temeljitost nemačkom narodu, tako je rad opšta opsesija Japanaca.

Devedesete godine prošlog veka donele su Japanu određene novine i slabosti. Proces recesije prema pojedinim analitičarima zahvatio je Japan i on traje nekoliko godina.

Japanci preispituju vekovne tradicionalne vrednosti (lojalnost grupi, odlučivanje, mali rasponi plata, zaljubljenost u rad, požrtvovanje...), što menja tradicionalnu sliku Japana.

KULTURA

Japanska kultura je specifična sa brojnim osobenostima. Njenu osnovu čini budizam čiju suštinu čini patnja i spasenje. Život je patnja, uzroci patnje su strasti (tj žeđ za životom, volja za životom). Oslobođanje od strasti, znači smrt koja vodi u stanje blaženstva, gde nema ni strasti ni patnje.

Žak Servin Šrajber demantovao je mišljenje da su Japanci inteligentan narod i da za svoje uspehe treba zahvaliti prirodnoj nadarenosti. Stručnjak Šigeo Šingo je ovu Šrajberovu konstataciju ovako prokomentarisao: „Japanski radnik želi da ostvari visoku produktivnost. On shvata potrebu za njom i reaguje na svaki podsticaj koji dolazi od inteligencije ili elite kvalifikovanih radnika“.

Konfučijevo učenje je našlo pogodno tlo u Japanu.

Obrazovanje i rad su komponente kojom se nadoknađuje siromaštvo Japana u prirodnom bogatstvu. Ono što priroda sama od sebe ne daje, to Japanac mora sam da stvori.

UMETNOST I OBIČAJI

Ono što bi u Evropi bilo ne shvatljivo u Japanu se smatra normalnim i za svakog Japanca njihova osobenost predstavlja ponos. Njihova filozofija je: „Kada uđeš u selo, činiš ono što meštani čine“.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com